

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Discursus Prædicabiles, Sive Viridarium Sacrarum
Concionum**

Paoletti, Agostino

Coloniae, 1677

Altera Pars.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55660](#)

columentum, ut qua à recenti aquarum separatio-
ni, futuris humoris, & fuliginis in se contineret.
14. Idem levii Dei, qui quantum copia &
excessus si damnosus, & noxius sciat, ne cel-
lari contentantur. Jacob iter in Melopo-
lem ageretur, ut utrum rediret, ac Deus
illud prosperaret, hoc ei fecit votum. Si fuerit
Deus meus, & custodierit me in via, per quam
quoslibet, & debet mihi panem ad ascendendum,
& vestimentum ad induendum, reverusque
fuerit proferre ad domum patris mei, erit mihi
Dominus in Deum. Modum, quo sanctus Pa-
tricius panem, & vellutum à Deo fugiet, abs-
tus ponderatione non est negligendus. Pa-
tron ad ascendendum, & vestimentum ad indu-
endum Panis nonnulli ad eum ac vestis ad indu-
endum levit. Ergo superius dixi. Ad as-
cendum & induendum, dicer sufficiat: si de-
dicto mero panem, & vestimentum. Melius di-
cerem potius, ut fe à Deo nec nützum, nec
nimis malum, sed tantum panis, quantum fami-
solande sufficeret, & tantum vellutum, quan-
tum regido corpore valere postulare demon-
straret. Non divisa sicut os aureum, non abun-
dans quando petivit, sed panem & vellutum,
hunc ad contingendum corpus, illum vero ut nec-
ssarium almentum.

17. Hinc filius Dei nonnulli panem quoti-
diuum à Patre aeterno postulare docet. Panem
nigrum quotidianum da nobis hodie. Si Alexan-
der in loco reputavisse, tam exile quid à se
pellatur, qui Pater aeternus, cum sit Dominus
omnium, non egredi ferre, si tantum panem ab ipso
amendicemus? cum pane etiam fercula delicata,
de vita peregrina rogare debemus. Aliud hic
dubium nulli oritur; Ecce panis, hunc deinceps
nobis tantum sit fugitandus? ergo
magister electus paucem pro hedonadā, pro
morte, pro anno rogat? Primum difficultatem
Chomat. Aquilei. Præful solvit. Non ju-
venia divinitas patre, aut affluentiam secularium
renum, sed panem quotidianum, quod Christianis
sit viventibus ad presentem vitam sollemnitas
necessum est. Iffue autem homini: panis, aqua,
& vestimentum, his quidem natura sobria con-
sumant, his humanæ cupiditatis expleri nequeat
vix. Alcram divus Cyp. elucidat: Panem
la quotidianam petere instruitur, ut tantum quis
manducat, quantum ratio naturalis exigit, non
quicquam laetitiam impedit. Si enim in uno
mea die non sufficiat, quantum tibi suffi-
cere possit, utrum expandas, quantum tibi suffi-
cere possit, utrum deus, iam non quotidianum ci-
tudin Domincale.

ALTERA PARS.

19. Si muletum sit causa malorum, paucum quod
bonum producit contente esse debemus.
Oppositorum namque est eadem ratio. Illa verba
Davidis: In flumine pertransibunt pede, ibi latabi-
mur in illo; consideratu digna sunt. Quid est flu-
men inquit illis P. Augusti. Flumen est omnia
mortalia facili, vide flumen, alia venient &
transiunt, alia transiura faciunt, nomine sic fit
in aqua flumen, que de terra citur. Et manat
Et Remigius a Davide per hoc flumen totum
mundum intelligi censet. Flumen est mundus
totus, quia dum hoc decedit, illud faciebat. Et de-
mum Cardinalis Bellaria, si mundus sit flumen,
aqua in illo contentas debere esse opes humanas
concludit. Facti per gratiam suam Deus, ut mul-
ti iam erant per hoc mare quasi per aridam, &
flumen pertransiunt pede, id est facilem tempora-
lia omnia sua bona, si ve mala deficiente. Tota
fol. 579.
mea difficultas in hoc, quod flumen hujus mun-
di, aqua terrenum opum pede unico fulcan-
de fiat, conficitur: Pertransibunt pede, & non pe-
dibus. Quomodo unico incedere pede sit pos-
sibile?

N

Cardin.
Bellaria
Pf. 65, n. 5.Apud Phi-
lip. Pf. 65.D. Matth.
cap. 24.
Oeas c. 4.D. P. Aug.
in Pf. 6.

I. F.

Ruperti.
Abb. apud
Lyran.

fibile? Rupert. Abb. hanc esse instructionem pro Pratalis responderet. Vno pede terra iacentis, alteram a terra suspendens, id est ad eam vitam procura subdutorum non omnino relinques, & contemplativa, precepsus duodecim eius viribus inhaesens. Nullus hunc textum esse me melius quam Hugo Card. ponderat. Duo pedes necessitas, ac delitiae sunt, utroque pede per bona mala ambulare, nimium est, & valde periculsum, rete levi negotio strangitur. Flumen vocantur delitiae, qui finant, & efficiunt duos pedes necessitas, & voluptas. Dicit pede singulari, quia haec tantum pedem debemus mergere in aqua huius fluminis, ut sumamus de rebus transitoris tanquam ad necessitatem, non ad voluptatem. Hoc flumen petram servit multi dubios pedibus, quia accipiunt bona transitoria & ad necessitatem, & ad voluptatem. Sed quid necessitatis contentus unico ambulabit pede, non est quod timerat, sed bona majora sperare posset. Ibi concludit Bellarm. latabimur in ipso, id est in Deo, ipsum videntes facie ad faciem, non pro gaudenter, sed ipso in eternis frumentis.

20. Hanc politiam filius prodigus ad patrem rediens obseruavit. Hinc adolescentis profundissimum inmetus, fame exhaustus errorum agnoscit, & addomum paternam hanc sperans esse prudentissimam resolutionem reverti profouit. *Vadam ad patrem meum, & dicam ei: Pater peccavi in calum, & coram eis sum dignus vocari filius tuus, sic me misericordia & mercenarius tuus.* Quanta delitiae in domo patris fruendi occasio est, servis omnia ad votum sunt, degunt in Apolline. His queribus valedicere, hunc gregem deferere volo, qui vult, eorum curam habeat. Ad patrem redibit illi, ut numero servorum me admittere dignetur, supplex fiam, omniu[m] vilissimus esse contacter. *Vnam spem, ait Janzen, habens in posteria eius clementis, ob quam petere audem, non quidem ut in pristinum locum me recipias, nam eo quis plenitudinem feci, sed ut saltem inter suis mercenarios habas.* Annon vides, quod in conditione prajudicata? An tibi id decens videatur, quod filius Domini servis adnumeretur, ac servita abjectissima domus praeferet: ut te in filium recipiat, & pristino gradu reditar roga. Ut filiorum nomen obtineret, servis adscriberetur rogare debebat, ut pristinus dignitatem restituereat, humilis fons famulorum ipsi polita laudaverat; multum ergo obtineendo nullum esse efficacius medium, quam datum rogare judicavit. *Facte me sicut u-*

nus ex mercenariis tuis. Et ponderatio? Ephrem Sir. Qui nudus avenerat, primus induens est, quique mercenarii recipi oportet, in Dei orationem restituens est.

21. Qui paucum non contentatur, sed magnum appetit, utrumque perdit. Ut quodam legum Doctore Angelo Raus Neapolitano, quia plurimum clientium causas defendebat, aliquipropositum legi. His cuiusdam nos bene numerati item propagabat, qui, quia advocates supplicio, libellis aureis characteribus emis-¹²tos alloquendos esse crebat, numeros quatinus & nonnullis monitis capriss eius manus illavit. Advocatus eas admisit, & quia nec qualitate, nec quantitate sua vota aquati videt, as reddidit, allegans inquit, nisi tam exiguo horario interrogari, sequentique die redire, cum auro auctum referre, dixit: miser hominem non habeo montem, ad Advocatum credidi, qui ic[us] & exiguo, & cum multo oratum vident, tanta est pietudo affectus, ut a semine deinceps similem erroris committentem, gregie delubrari se fecerit. Etsi, si multum non potest habere, paucum admittere refutat.

22. Hisidem quod pescatoribus succedit, non nullis locis marinis hic pescandi modus. Rezia in loco ubi multi sunt Delphini, plicant, hi ingenti caterva pescum lipsantur. Piscator ergo, ut sufficientem capturam se habere putat, vocis figo Delphini gloriosum significat, & illi audeat, & ali rite prædicta pescatorum sunt. Sed si illis non contenti Delphinorum etiam velis, si magnitudine sua rezia non impunit, & tam hos, quam illos amant.

23. Scriptura sacra non defuit. Petrus Romanus perire, ut velut in theatro pompeii domum patrudi prodigia sibi a Corinthi colatum ostentabant, & impositione manum in quo fidelium numerio jungebant communicebat. Quidam certus Simon Magus, ut sumum hominum sibi conciliaret ope diaboli misericordia, & plures falsitates persuadebat. Solus Petrus ei obstiterat, & cum impostorem, & perfidum proclamabat. Temere patrationem militaculorum cum Apolo certante, intercessione. Oram die itaque omni plebe congregata filium se esse verum Deum deputabat, & ut hinc eti fidem conciliaret, solitus in calum id probatum sibi jactabat. Dum ergo ope diaboli in aeterni levatos volaret, Petrus ad geniculatus solo temeritate illam magi caligari rogavit, & antequam ille volata adhuc

BELLARM.
X

Bellarum
ubi sapientia

Iuc. c. 15.

Tanzen.
comm. in
concor. E-
vang. c.
24 f. 313.
vol. 1. l. D.

perierit, jam preces Petri alta scandentia, & penitio Petri presumptiōem impīi anteverserit. Ex ea sublimitate, ad quam ope dæmonum emerit, precipitat, ad peccata illuditur, ita membra, & sola conquerentur. D. Maximus bunc locum, hoc conceptu illudat dicens, Simonem nimis temeritatem fuisse, dum non concensu fuit velut homo per terram gradiri, sed in aere versus colum volare voluit, ideoque iusta, & iusta pedum, & alii privatum præceptum fuisse. Tunc ignis scribit dicitus fatus, Petrus velut vinculum illam de sublimi reperi aperte, & quodam precipito in faxe eidens evagrata confregit. Et hoc in approbrium facti illius, ut qui paulo ante volare tenuerat, subito amitteret se posse, & qui pennas assumpserat, planas amitteret.

24. Ab impio mago ad tres sacros Magos Orientis pergaunt. Audite. Postquam fama natiū Regem ad eos deuulserit, cum visitare, ac debum præstare homagium refolvetur, sed quia in qua provinçia, vel regione mundi natus est, ignorabatur, quod iter diligenter nesciebant; nihilocquisitum se committunt, & dum audi periculoso movent gressus, in aere stellam comparere videant, que nutritus radiorum ducem vix, & ad natum Regem eos velle conducere, id offere videbantur. Toto itinere ejus dum sequuntur, Hierofolymam veniunt, in aula Herodis hunc asuissime admittuntur, & habent, idem soletillime aliquem, qui eos informes, ac dux viae sit, inquirunt. Vbi est, qui natus est Rex Iudeorum? sed quid succedit meum B. Thomam Valentino. Antistitem interroga: hic ait: Dum ab hominibus nati Regis oris sum inquiramus, eis dico: Regis fulgida ducem auferim. Stellam, quia eos e regis eorum praecellent, eam cantum Hierofolymis perdunt. Nec hoc evenit sicut mysterio, ait idem B. si fidus coelite ducem habebant, hinc uno sunt privati, & alterum non invenerunt. Humanum enim figurae confitum, diuinum amovere ducatum, & conuictus ad terrenum documentum, coeleste de deo figuram. Idem Jordan. à Saxon. corroborat: Stellā deduxit eos in Oriente usque propter terram. Tunc ab condita est ab eis, quia ipsa divina auxilio deformentur, qui querunt humum. Idem uerbis idem glossa ordinaria loquitur.

25. Suo malo Dæmon id facere poterit, quod quia illo, quod natura, & gracia sibi concesserunt non acquiescerat, sed amplius præredebar, omni bono posse exurus, & quod operabat, non obtineret. Hic superbus nebulo locum suæ digitationis convenientem sibi a Deo largitum despicias, nec venustate Angelica, vulnus exorsabat contentus, locum mutare, a solium suum throno Dei superfete volebat. Super solium Dei exaltabo solium meum, & decorem in finitimum soli Deo proprium appetivit. Similiter etiam alifissimo. Nunc quale lucrum retulerit ab ore astico postulare. Dum Diabolus vultus 10. Chrys. appere, quod non erat, perdit quod erat: cœlum lusit, & orco definatus fuit, pro venustate, & excellentia Dei donis gratia exurus fuit, ac in ipsam deformitatem in abſtacto est mutatus. Non quiesceos artemitate glorie, artemitati ponarum fuit additus.

26. Hoc illis helluonibus obvenit, qui nouissi multo contentantur, & aureos possidere putentes volun, thesaurenumque multo uberiorē, quam ceperint. Apostoli pīses habere appetunt. Multo latram exhibent, & cordi eorum haec in scriptio est insculpta. Nunquam suffici. Quod Dionysius Siracusanus pallium Jovi, Barbam auream & Esculapiu eniperit, velut portentum recenseretur. Verū hi retia cupiditatum extendent, ut scaphas infatibialis aviditatis impletant. Tandem cum Divo Petro exclamatione coegerunt. Per istam noctem laborantes nibil cepimus. Cum opum conditio sit manibus velut nubes ad Splem, cera ad ignem, nebula ad venenum, diffundunt, elabescit. Et nihil inveniunt nisi omnes viri dirigitur in manibus suis. Ratio nem dat D. Gregorius: Quia aut nos illa moriens do deforimus, aut illa nos vivendo deforunt per eundem. Et Ludolph. Catholican. Deficiunt & perennant illae per eundem, nos salvemus, ac ite in pace.